

Başbakan Daima Gürlediği Halde Bir Damla Bile Yağmıyor

Türkiye'ye ait F4 tipi savaş uçağının uluslararası hava sahasında Suriye tarafından kasıtlı olarak düşürülmesi sonucunda Türkiye'nin yapacağı açıklama herkes tarafından merakla beklenirken, olaydan kırksekiz saat sonra ilk açıklamayı Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu yaptı. Katıldığı televizyon programında Davutoğlu, olayın detayları hakkında bilgi verirken, Türkiye'nin vereceği cevabı, partisinin Salı günü grup toplantısında Başbakan Erdoğan'ın açıklayacağını söyledi. Bu nedenle herkes, Erdoğan'ın yapacağı açıklamaya kilitlenmiş ve Suriye'nin bu hamlesine karşı Türkiye'nin ne cevap vereceğini merakla bekler olmuştur. Ancak yine olan oldu ve her zamanki gibi dağ fare doğurdu!

Başbakan konuşmasında yine söylemden öte gidemedi, somut bir adım ortaya koyamadı, bu saldırıdan doğan hakların uluslararası hukuk çerçevesinde aranacağını ve Suriye'ye yönelik askeri angajman kurallarının değişeceğini söylemekle yetindi. Türkiye devleti, acizliğini itidalli ve soğukkanlı olmakla, zaafiyetini olayı NATO'ya havale etmekle, güçsüzlüğünü de hamasi sözlerle gizlemeye çalışmıştır.

Bugüne kadar Müslümanların hakları söz konusu olduğunda, hep gürleyen ama hiç yağmayan, duyguları coşturan kuru sözlerden öteye geçmeyen, Müslüman kardeşlerimize karşı bu zulümleri işleyenlerle işbirliği içerisinde olan ve kendi vatandaşlarının bile can güvenliğini sağlamaktan aciz kalan Türkiye Cumhuriyeti devleti, Hilafet'in ilga edildiği günden bugüne kadar hangi sorunda ciddiyet gösterebilmiş ve hangi meseleyi çözebilmiştir?

Gazze halkı için bırakın somut bir adım atmayı, Mavi Marmara gemisinde saldırıya uğrayan vatandaşlarının hakkını aramayı, Yahudi varlığına kuru bir özür dahi diletememiştir. Bilakis tüm ilişkilerini askıya almaksızın sürdürmüş ve ticaret hacmi yaklaşık %30 oranında artmıştır. Yine Yahudi varlığı 2006'da Lübnan'a saldırdığı zaman da, Müslüman halkı korumak için değil, tam aksine Yahudi varlığının güvenliğini sağlamak için meclisten tezkere çıkararak BM kontrolünde asker göndermiştir. Çeçenistan'da meşru hakları gereği katil Ruslara karşı direnen Müslümanları terörist saymış ve Türkiye'ye sığınan Çeçen komutanların Rus ajanlar tarafından teker teker öldürülmelerine seyirci kalmış, hatta bazılarını kendi elleriyle teslim etmiştir. Doğu Türkistan'da, Müslüman kardeşlerimizi alenen katleden Çin ile ticari ilişkilerini, hem de o katliamların gölgesinde artırmaya devam etmiştir. Binlerce Müslüman'ın katledildiği Afganistan'da, ABD ve NATO'nun komutası altında, işgalin ve işbirlikçi hükümetin kalıcılığı uğrunda çaba göstermiştir. "Milli menfaatler" bahanesiyle dost, müttefik ve stratejik ortak ilan edilen Amerika'nın Irak'ta insanın kanını donduran katliamlarına ve zulümlerine ortak olmuştur.

Tamamen İslami şiarlar ve taleplerle öne çıkan Suriye direnişi karşısında, başlangıçta Esed'i yumuşatmaya yönelik bir taktik izlenmiş, bir süre sonra bu taktik Birleşmiş Milletler, NATO ve Arap Birliği'nin izlediği ve Annan Planı ile somutlaşan "Esed'e zaman kazandırma" politikasına dönüşmüş, kimi zaman verilen sert tepkiler, bilhassa Obama, Biden ve Clinton ile yapılan görüşmelerin akabinde durdurulmuş, mazlum Suriye halkı sokaklarda vahşice ölüme mahkûm edilirken, başımızdaki yöneticiler üzerlerine ölü toprağı atılmışçasına hareketsiz kalmışlardır. İşte Başbakan Erdoğan'ın grup toplantısındaki konuşması, tam da bunu doğrular nitelikte olmuştur.

Şurası kesindir: Bugün Müslüman Türkiye halkının başındaki bu devlet, sömürgeci devletlere bağımlı, onların yörüngesinde hareket eden, onların izin ve çerçeveleri haricine çıkamayan, bu sebeple bırakın diğer katliam, işgal, işkence ve zulüm altındaki Müslümanlara sahip çıkmayı, hiçbir yasal dayanağı almaksızın katledilen kendi vatandaşlarına, düşürülen uçaklarına ve yağmalanan servetlerine dahi sahip çıkamayacak kadar güçsüz, aciz ve basiretsizdir. Başbakanın bugün övgüyle bahsettiği tarihi şahsiyetlerin hepsi, bu Ümmetin gerçek gücü ve koruyucusu olan Hilâfet'in liderleri idi. Bugün o şahsiyetlerle övünmek, onları o hale getiren Hilâfet Devleti'nin övülmesini ve yeniden kurulması için çalışılmasını da gerektirmez mi? Oysa bugün Türkiye'de Hilâfet'in yeniden kurulması mecliste "teklif dahi edilemez" maddelerden biridir ve Hilâfet'e çağrıda bulunan samimi Müslümanlar, bu devletin karanlık zindanlarına mahkûm edilmektedir. Bu bile tek başına bu devletin gerçek yüzünü görmek için yeterlidir.

أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

"İçinizde hiç dosdoğru bir adam yok mu?" [Hüd 78]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir
Türkiye Vilayeti

H. 06 Şaban 1433
M. 26 Haziran 2012